herpy

PILEGIFTFRØER

Bocas Poison Frog

Andinobates claudiae

Andinobates claudiae blev beskrevet som den mindste pilegiftfrø: voksne dyr måler kun omkring 13 mm. Den lever i løvlaget i lavlandsskov i Bocas del Toro i det nordvestlige Panama, både på øerne og på fastlandet. Arten er truet, og der findes næsten ingen viden om pasningen.

Familie: Dendrobatidae Tidligere navn: *Ranitomeya claudiae* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**13 mm** snude-kloak-længde
Levetid	**5-10 år**
Aktiv	**Dag**
Levevis	**Jordboende**
Biotop	**Regnskov**
Hudgift i naturen	**Mild**
Hudgift i fangenskab	**Ingen** Opdrættede dyr. Vildfangne dyr kan beholde giften længe
Sværhedsgrad	**Ekspert**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 45 × 45 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**22-25 °C**
Temperatur, nat	**19-22 °C**
Luftfugtighed	**80-100 %**
Vand	**Ingen vandskål**
UVB	**Valgfri** Ferguson-zone 1
Kost	**Små leddyr (springhaler, bananfluer)**
Holdes	**Parvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudserne bæres til vand**
Æglægning	**På jorden**
Æg pr. lægning	**1-8**
Larvetid	**60-80 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Færdigfoder**
Yngelpleje	**Bærer haletudserne**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks II**
IUCN	**Truet (EN)**

Hele slægten Andinobates står på CITES liste II, så handel over EU's grænser kræver CITES-tilladelser, og sælgeren bør kunne dokumentere, at dyrene er lovligt opdrættet. Arten er truet (IUCN: EN). EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Andinobates claudiae blev beskrevet i 2000 af Karl-Heinz Jungfer, Stefan Lötters og Dirk Jörgens som *Dendrobates claudiae* og blev senere ført under *Ranitomeya*, indtil slægten *Andinobates* blev oprettet i 2011. Arten er opkaldt efter Claudia Noel Vlasimsky.

Den blev beskrevet som den mindste kendte pilegiftfrø. Voksne dyr måler omkring 13 mm fra snude til kloak, og hunnerne er ikke større end hannerne. Arten er mørkebrun med en hvidlig linje langs overlæben og smalle, cremehvide linjer langs siderne. Bugen er sort med lyse, gråhvide pletter. Hannens kald er en svag summen.

Arten hører til samme gruppe som *Andinobates minutus* og *Andinobates fulguritus* og blev tidligere forvekslet med *A. minutus*. Ældre fund af *A. minutus* fra Bocas del Toro hører til *A. claudiae*.

Som hos andre pilegiftfrøer optager frøen i naturen alkaloider fra føden. Hudgiften er ikke undersøgt for arten. Opdrættede dyr, der lever af foderdyr fra kultur, får ikke giften. Dyr fra naturen bør behandles som giftige, og hænderne vaskes efter kontakt.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl

Udbredelse og levested

Andinobates claudiae er endemisk i Panama og findes kun i provinsen Bocas del Toro i det nordvestlige hjørne af landet, ved grænsen til Costa Rica. Den kendes fra øerne Isla Colón, Isla Popa, Isla Bastimentos og Cayo Agua og fra flere steder på fastlandet, blandt andet i bakkelandet foran Cordillera de Talamanca.

Arten lever 5-145 m over havet. Bastimentos Nationalpark er det eneste beskyttede område inden for udbredelsen.

> **Oprindelig udbredelse:** Panama.

LEVESTED

Levestedet er fugtig lavlandsskov ved Panamas caribiske kyst. Frøen er jordlevende og dagaktiv og lever i løvlaget, også i tæt krat med et lag af nedfaldne blade. Den lever side om side med *Oophaga pumilio* og *Phyllobates lugubris*.

Æggene lægges på jorden, og når de klækker, bærer en af de voksne haletudserne op til små vandsamlinger i planter.

Arten er truet af skovrydning til landbrug, især på fastlandet. Den indsamles formentlig også ulovligt til dyrehandel, men omfanget er ikke kendt.

Læs mere: Opdræt af haletudser

Pasning

TERRARIET

Der findes næsten ingen viden om pasningen af *Andinobates claudiae*. Pasningen bygger på levestedet: varm, fugtig lavlandsskov med regn det meste af året og et tykt løvlag. *Oophaga pumilio* og *Phyllobates lugubris* lever i samme skove og har lignende krav, og *Andinobates minutus* er en nær slægtning. Tallene for pasning og avl er lånt fra *Ranitomeya imitator*, en lille og velkendt pilegiftfrø fra regnskov.

Et par kan holdes i et terrarie på 45 × 45 × 45 cm. Bunden bygges af et drænlag af lecakugler, et net eller en fiberdug over og et lag fugtig, drænende jord. Ovenpå lægges lidt mos og et tykt lag løv, som er artens naturlige levested og giver skjul. Levende planter holder fugten og hjælper med at holde terrariet rent, og bromelier giver vandsamlinger til haletudserne. Springhaler og isopoder i bunden æder rester og skimmel.

Frøerne og deres foderdyr er meget små, så låg og ventilation skal være helt tætte med fint net.

Læs mere: Terrarieopbygning og bioaktiv bund

TEMPERATUR

Dagtemperaturen skal være 22-25 °C og natten 19-22 °C. Tallene er lånt fra *Ranitomeya imitator*, som trives bedst ved 21-24 °C og tåler 18-27 °C. Over 29 °C er farligt, så terrariet må ikke stå i sol eller tæt på en varmekilde. Der skal ikke være nogen varmeplads.

I et almindeligt opvarmet rum er ekstra varme sjældent nødvendig. Der er ingen vinterhvile, fordi klimaet i udbredelsesområdet er ensartet året rundt. Et digitalt termometer med maks- og min-visning viser, om temperaturen svinger for meget.

Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden skal være 80-100 %. Sprøjt terrariet 1-2 gange om dagen med regnvand eller osmosevand, så løvet holdes fugtigt, eller brug et regnanlæg på timer. Bunden skal være fugtig, men aldrig stå under vand.

Lav luftfugtighed er hurtigt farlig for en så lille frø, især hvis den ikke kan søge ind i fugtigt løv. Sørg samtidig for lidt luftskifte, for stillestående, mættet luft giver skimmel.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

VAND OG VANDKVALITET

De voksne frøer behøver ingen vandskål; de får vand gennem huden fra sprøjtning og det fugtige løv. Til avl skal der være små vandsamlinger, som haletudserne kan bæres til: bromelier med vand i bladakslerne eller små beholdere med 1-3 cm vand.

Brug regnvand, osmosevand eller afkloreret postevand. Padder optager stoffer gennem huden, så sæbe, rengøringsmidler og klor skal holdes væk fra terrariet.

LYS OG UVB

Arten er dagaktiv og lever i skygge på skovbunden. LED-belysning i omkring 12 timer om dagen er nok til planterne. UVB er ikke nødvendigt; et svagt UVB-lys i Ferguson-zone 1 kan bruges, hvis der er rigeligt med skygge.

Lyset må ikke varme terrariet op, og LED giver mindst varme. Planterne skal have lys nok til at gro, så løvlag og mos holder sig sunde.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Andinobates claudiae er så lille, at foderdyrene skal være de mindste, der findes: springhaler, små vingeløse bananfluer (*Drosophila melanogaster*) og små isopoder. Selv almindelige bananfluer kan være for store. I naturen lever pilegiftfrøer af små myrer og mider.

Fodr dagligt med en lille mængde, så det meste er ædt inden for få timer. Pudr foderdyrene med kalk og vitaminer; et tilskud ved hver fodring er det almindelige for pilegiftfrøer. Foderkulturerne skal være i gang, før frøerne kommer, for så små frøer tåler ikke at gå sultne.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Arten er dagaktiv og holder sig i løvlaget og ved skjulestederne. Hannerne kalder fra faste steder og forsvarer deres område, så holdformen er et par. Flere hanner i samme terrarie giver stress og kampe.

Frøerne skal ikke håndteres. Huden er tynd og følsom, og sæbe eller creme på hænderne kan skade dem. Skal de flyttes, så brug en lille beholder med fugtigt mos.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Kønnene er lige store og ligner hinanden. Hannerne har spalter i mundbunden til kvækblæren, som hunnerne mangler, og kun hannen kalder. En hun med æg er tydeligt rundere. Alderen ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret; *Ranitomeya imitator* bliver kønsmoden ved 5-8 måneder.

PARRING

Parringen er ikke beskrevet for arten. Hos de nærmeste slægtninge finder hannen et egnet sted til æggene og fører hunnen derhen, og æggene lægges i løvlaget. Et par i et stabilt, fugtigt terrarie med rigeligt foder og ro er den bedste ramme. Regn fra et regnanlæg kan sætte gang i kaldet.

ÆG OG HALETUDSER

Æggene lægges på jorden. Når de klækker, bærer en af de voksne haletudserne op til små vandsamlinger i planter, fx bromelier.

Antallet af æg er ikke dokumenteret. Tallet i boksen, 1-8 æg, er lånt fra *Ranitomeya imitator* og er sandsynligvis i overkanten for en så lille frø. Tages haletudserne fra, holdes de hver for sig i små beholdere, fordi de ellers kan æde hinanden. De fodres med fint haletudsefoder i små portioner, og vandet skiftes jævnligt.

METAMORFOSE

Klæktiden er ikke dokumenteret; hos *Ranitomeya imitator* klækker æggene efter 1-2 uger. Larvetiden er heller ikke dokumenteret. Boksen angiver 60-80 dage, lånt fra *R. imitator*, og tiden afhænger af temperatur og foder.

Når forbenene kommer frem, holder haletudsen op med at æde. Læg et stykke kork på vandet eller sænk vandstanden, så den lille frø kan kravle op, og flyt den til en beholder med fugtigt mos og løv.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger er kun få millimeter lange og skal have de mindste springhaler og nyklækkede bananfluer hver dag, pudret med kalk og vitaminer. Hold dem i en lille beholder med fugtigt mos, løv og mange skjul, så foderet er let at finde. Opdræt er ikke dokumenteret for arten, så rådene er de samme som for andre små pilegiftfrøer.

Sundhed og typiske fejl

Arten er ikke dokumenteret i fangenskab. Typiske problemer hos små pilegiftfrøer er:

- Overophedning: sløvhed og dødsfald, især over 29 °C.
- Udtørring, fordi små frøer mister vand hurtigt.
- Mangel på kalk og vitaminer ved ensidig kost; brug tilskud.
- Sult, hvis foderdyrene er for store eller kulturerne slår fejl.
- Svampe- og bakterieinfektioner i et vådt terrarie uden luftskifte.
- Parasitter hos vildfangne dyr.

En frø, der sidder stille i dagtimerne, magrer eller får rødlig hud, skal til en dyrlæge med forstand på padder.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.